

صادق همایونی

شاهنامه

کوه است
کوهی عظیم و خاره وبشكوه
*
دریاست
دریای پریم و طوفانی
پریل جامع علوم انسانی
*

سنگین ترین حماسه شعر است
زیباترین حماسه تاریخ

*

بوی گذشته‌های دور می‌آید
- چون اسپند -

از افسانه‌های گرم و دلاویزش

*

استاد پیر تووس

با دستهای معجزه‌گر خویش

با روح عاصی و طوفانی

پیوند داده پارسی پاک را

- در روزگار تیره ناپاکی سخن -

با اسطوره‌های کهن

و افکنده پی

کاخی رفیع و سربلک سوده

او

در شاهنامه اش

بازآفرین پاک‌دلیهای ملت خویش است

هر راه با غرور

*

« رستم » حديث روح نژادیست پر تلاش

کزمکرهای و طعنه‌ها و ستم‌ها زپا نمی‌افتد

پیکار می‌کند

پیکار می‌کند

تا ستیغ شکوه آفرین پیروزی

*

« سهراب » بازی تقدیر است

اما چه شوم، چه غمگین، چه جانگرا

*

« ضحاک » مظہر بیداد است

خون جوان و مغز جوان میدهد به مار

ماری که رسته روی شانده‌های چپ و راست

تا زنده ماند وزن جیر ظلم را

سنگین تر، بربای مردم درمانده افکند

*

«کاوه» طلوع کوکب آزادیست
برتیره شام ظلم و ستم ای دوست

*

در شاهنامه

هرچه هست

حدیث بگانگی است

*

از کوه شاهنامه آتش می روید
وزدشت شاهنامه
آهن و پولاد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی